

Ζητούν την ανοχή του λαού στο σφαγιασμό του δικαιώματος στη μόρφωση

Submitted by user-2 on Τετ, 21/10/2015 - 09:29

- [Άρθρα - Μελέτες](#) [1]

Τελευταίο δεκαήμερο του Οκτώβρη και η λειτουργία των σχολείων βρίσκεται ακόμα σε φάση «εξομάλυνσης», σε σχολεία της χώρας που περιμένουν να έρθουν οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί για να λειτουργήσουν πλήρως. Είναι ένα ζήτημα που έρχεται να προστεθεί στα συσσωρευμένα προβλήματα της δημόσιας Εκπαίδευσης, στην προσπάθεια της λαϊκής οικογένειας και των παιδιών της να κατακτήσουν τη γνώση, να μορφωθούν.

Απέναντι σε μια κατάσταση που χαρακτηρίζεται από εκπαιδευτικούς και γονείς ασφυκτική, βρίσκει για μια ακόμα φορά εφαρμογή η προπαγανδιστική τακτική της κυβέρνησης, που μιλά συγκαταβατικά για τα προβλήματα του λαού, με την ηγεσία του υπουργείου Παιδείας στην προκειμένη περίπτωση να υπερθεματίζει στην αναγκαιότητα μαζικών διορισμών, να λέει ότι κατανοεί την αγανάκτηση για τα προβλήματα των σχολείων κ.ο.κ. Ας δούμε λίγο πιο συγκεκριμένα.

* * *

Προχτές, ο υπουργός Παιδείας, Νίκος Φίλης, μιλώντας σε τηλεοπτική εκπομπή, είπε: «Είναι μια περίοδος που πρέπει να δείχνουμε ότι από άποψη πρόθεσης είμαστε μαζί με τους πολίτες, για να λύσουμε τα προβλήματα (...) Υπάρχει μια μεγαλύτερη προσπάθεια κατανόησης προβλημάτων από την κοινωνία (...) Είμαστε μια κυβέρνηση με τα γνωστά προβλήματα, που αναγκαστήκαμε να κάνουμε δύο φορές εκλογές σε επτά μήνες και ο κόσμος δε βιάζεται να μας πάρει το κεφάλι», ενώ συμφώνησε με τη διαπίστωση των δημοσιογράφων ότι φέτος δεν υπάρχει εικόνα σχολείων που δε λειτουργούν και οι καταλήψεις είναι λίγες.

Ετσι, με «απόλυτη κατανόηση» και «καλές προθέσεις», η ηγεσία του υπουργείου δηλώνει π.χ. ότι παρά τις προσλήψεις αναπληρωτών, κενά θα παραμείνουν στα σχολεία, όπως άλλωστε πάντα παραμένουν ακάλυπτα κενά στο τέλος της σχολικής χρονιάς (2.000 περίπου πιστώσεις ακόμα αναζητούνται). Αν και εφόσον περισσέψουν χρήματα, αν το επιτρέψουν οι υποχρεώσεις, αν διαμορφωθούν οι δημοσιονομικές δυνατότητες, αν με λίγα λόγια πέσει κανένα ψίχουλο, τότε να δοθεί για τις στοιχειώδεις ανάγκες της Εκπαίδευσης, του χρόνου. Ταυτόχρονα, απαιτούν από τον κόσμο να το αποδεχτεί, τηρώντας στο μεταξύ «σιγή νεκροταφείου», υπομένοντας τη συνέχιση ουσιαστικά της ίδιας κατάστασης που ζει όλα αυτά τα χρόνια, με τη δημόσια δωρεάν Παιδεία να είναι σταθερά «προτεραιότητα» ...αλλά στα λόγια!

* * *

Δεν είναι το μοναδικό θέμα για το οποίο η κυβέρνηση το παίζει συγκαταβατική, επιχειρώντας να ρίξει στάχτη στα μάτια του λαού. Το ίδιο κάνουν με τις συντάξεις, με την άγρια φορολόγηση, με τις κατασχέσεις κ.λπ. Η πολιτική τους είναι άκρως αντιλαϊκή, αλλά προσπαθούν να την εξωραΐσουν, πότε κλαψουρίζοντας με κατανόηση και πότε λέγοντας ότι στο μέλλον τα πράγματα θα είναι καλύτερα...

Σε ό,τι αφορά την Εκπαίδευση, σήμερα οι λαϊκές οικογένειες καλούνται να αντέξουν, να ανεχτούν και να συνηθίσουν να ζουν σε μια πραγματικότητα που λέει: να μην έχει η τάξη δάσκαλο, να συνωστίζονται μαθητές σε πολλές φορές ακατάλληλα κτίρια, να μην είναι εξασφαλισμένη η μεταφορά των παιδιών για να φτάνουν στα σχολεία τους. Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι οικογένειές τους βρίσκονται αντιμέτωποι με πολύ περισσότερα προβλήματα από την κατάσταση στο σχολείο. Την ανεργία, την πτώση του βιοτικού επιπέδου, την αβεβαιότητα για το μέλλον, που εκφράζουν κυνικά ακόμα και μικρά παιδιά του Δημοτικού, στα οποία επεκτείνεται το κλίμα μοιρολατρίας που συμφέρει τη συγκυβέρνηση. Τη στιγμή που όσοι ζητούν την ανοχή τους, διαγράφουν χρέη δημοσίων εταιρειών για να τις ξεπουλήσουν, απαλλάσσουν επιχειρηματικούς ομίλους από πρόστιμα και «κόκκινα» δάνεια, την ίδια στιγμή που παιδιά λαϊκών οικογενειών ανησυχούν ακόμα και για το πού θα μείνουν ή αν θα φάνε, με την άρση των πλειστηριασμών των σπιτιών για τα λαϊκά νοικοκυριά. Μέτρα με σαφές ταξικό πρόσημο, όπως και η Παιδεία που απευθύνεται στα παιδιά του λαού και η οποία αναμένεται να εμπλουτιστεί με νέες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που - βέβαια - θα έρθουν μετά από «εξαντλητικό διάλογο και συναίνεση».

* * *

Το μορφωτικό δικαίωμα δεν μπορεί να μπει στο θυσιαστήριο των αναγκών του λαού, προς όφελος μιας ανάκαμψης για λογαριασμό του κεφαλαίου που ούτε καν τις απώλειές του δε θα καλύψει. Ο δρόμος για θετικές εξελίξεις ανοίγει όταν στο προσκήνιο έρθουν οι πραγματικές λαϊκές ανάγκες, που απαιτούν Παιδεία σύμφωνα με τις σύγχρονες τεράστιες δυνατότητες της επιστήμης. Διεκδικώντας χωρίς συμβιβασμούς την πραγματική μόρφωση, ως όρο για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, ως δικαίωμα όλων και ως στοιχείο πραγματικής κοινωνικής προόδου.

M. K.